

NAUČNÁ STEZKA BOHUMILA HRABALA

zastávka č. 10 – Krásná Pepina

Památné borovice

Krásná Pepina

...To bych prosil, to je krasavice, to je taková nádhera, když se díváte zespoda do její koruny a svítí slunce, tak se ta koruna podobá oknu Svatovítského chrámu, tak přesné jsou loukotě jejích větví, tak přesně se otáčí do kruhu v jednom rytmu...

Bohumil Hrabal: Slavnosti sněženek, povídka Slavnost sněženek

Švarná Tonka

Víte, že nejstarší a nejkrásnější borovice v Kersku se jmenuje Švarná Tonka, podle tabulky sázená v roce 1620, že její kmen obejmou statní tři chlapi. Že do Tonky udeřil loni blesk a vyryl do jejího kmene spirálovou rýhu jako deset centimetrů širokým dlátem?

Víte, že prkna a fošny z kerských borovic se vyznačují medovými a temně načervenalými barvami, takže když ještě bývala pila v Eichenburku, tato prkna bývala nejceněnější mezi ostatním dřívím z borovic?

Víte, že kerské duby měly takovou pověst, že bývaly objednávány do Holandska na hřídele větrných mlýnů?

Bohumil Hrabal: Historický a poetický průvodce

Časem Švarná Tonka nevydržela nápor větru a blesků. Suchý strom byl vyvrácen orkáem Kyrill v roce 2007, nyní leží její torzo asi 50 metrů od Krásné Pepiny.

• Krásná Pepina

• Švarná Tonka, torzo stromu

O Švarné Tonce a Krásné Pepině

V kerských lesích nebývalo vždy bezpečně. Les byl protkán mrtvými labskými rameny, četnými tůněmi a bažinami. Jediná bezpečná cesta od Prahy vedla z nedaleké vesnice Velenky k dnes již zaniklé osadě Kří. Jednoho dne v dávných dobách drkotal od Prahy kočár s dvojspřežím. V kočáru cestovaly dvě překrásné, sličné dívky. Knížecí dcera Tonička a její komorná Pepička. Cílem jejich cesty bylo daleké Slezko. Přenocovat tento den měly v Poděbradech, ale pro opravu svého kočáru se zdržely v Nehvizdech, a tak projížděly lesem Kersko již za šera. Kde se vzala, tu se vzala, před dvojspřežím stála tlupa divokých loupežníků. Vůdce tlupy, strach z něj šel, přikázal odvést dívky po spletitých cestičkách do svého loupežnického doupěte. Překrásné dívky strachem ani nedutaly a myslely na to nejhorší.

Kořist loupežníků v kočáře nebyla velká, našli tam jen něco málo zlatáků a šperků. Největším pokladem a kořistí byly vlastně obě dívky. O tom, komu připadnou měla rozhodnout hra v kostky, kterou začali loupežníci mezi sebou hrát. Spoutané dívky očekávaly nedaleko v lese naplnění svého osudu, usilovně se modlily a čekaly na zázrak, který by je vysvobodil ze spárů loupežnické chátvy. O půlnoci dva vítězni loupežníci šli pro dívky, které vyhráli v kostkách, ale tam, kde byly dívky spoutané nikoho nenašli. Prosby a modlitby dívek byly vyslyšeny a kouzelná moc je změnila ve dvě krásné borovice. Loupežníci v tom zázraku viděli znamení Boží, ulekli se a rozprchli se na všechny strany. Od těch dob se již v kerském lese neukázali.

Stromy v kerském lese

Borovice lesní (*Pinus sylvestris*), nazývaná též „sosna“ je jehličnatý strom s mohutným hluboko jdoucím hlavním kořenem a široce rozestřenou korunou. Dorůstá výšky až 40 m. Dožívá se 300–350 let.

Modřín opadavý (*Larix decidua*) je jehličnatý strom z čeledi borovicovitých. Dorůstá výšky okolo 30 metrů. Vyvrstvé šišky zůstávají na stromě i po vysemenění další dva až tři roky coby světle hnědé zdřevnatělé růžice vajíčkovitého tvaru.

Dub letní (*Quercus robur*), česky též křemelák, je mohutný listnatý strom z čeledi bukovitých. Přirozeně se vyskytuje v Evropě a Malé Asii, na Kavkaze a v některých lokalitách severní Afriky.

Bříza bělokorá (*Betula pendula*), známá též jako bříza bradavičnatá nebo bříza bílá. Je to listnatá dřevina z čeledi břízovitých. Bříza je nenáročný rychle rostoucí strom, dorůstající výšky až 25 metrů, který je často používán a vysazován při rekultivacích krajiny či osazování exhalacemi odlesněného území. Její dřevo dobře hoří, kůra hoří i mokrá.

Chraňme přírodu!

Hradištko Kersko
www.hradištke-kersko.cz

Sdružení obcí
Kersko

Pohádky z kerského lesa

